

Її розбудить Художник

Багато і різного снігу, втім, здебільшого торішнього, бо нинішня зима в Києві якось обходиться без нього, принесла традиційна Різдвяна художня виставка в ЦБХ.

70

Є. Портнова. «Зимова»

А зі снігом – світла! Тьмяні дні, сиру понуру погоду й такий само сірий через війну та невизначеність настроїв чимось таки треба перекривати. І ось виставка! Навіть підготовка до неї для художників, котрі не втратили азарту й снаги бадьорити яву публіки, виставлятися, є концентрацією свого творчого «я», почуття змагальності, навіть ажіотажу. Для молоді з художньої академії – боязко якось, для деяких метрів – подеколи звично й непрагматично. А сноби від модерну буркотять, що їм нудно та неprestижно опинитися на одній стінці з... Бо раптом і про них скажуть щось на кшталт... А вони ж такі вишукані, такі недосяжні. І кожен на свій лад перелічує подумки неприйнятне, неправильне й ще якесь там «не». А виставка собі йде! І люди дивляться, запам'ятовують і навіть фотографуються на тлі полотен, які їм до душі. А діти, діти, котрі при-

ходять у Будинок художника на новорічно-різдвяні вистави, йдуть подивитися на картини, кажуть, що можуть намалювати краще за цих художників!

Якої ще найвищої оцінки полотен і талантів їхніх авторів можна бажати? Адже зачепило юну душу. І висловлене «краще» означає, що є мета, що мистецька зернина запала в дитячу душу, в якій відтворюється почуття в розмаїтті фарб, звуків чи рухів. Ніхто не знає, як правильно! І що таке сучасно? А різдвяно? Може, це не сніг? А таки ангели і час перепису населення в Юдеї...

Дивіться на світло та слухайте свою душу. Її розбудить Художник. І його уява про Різдвяну зірку.

Р. Іващенко. «Калина»

Л. Тафійчук. «Ой, радуйся, земле»